

partiumi KÖZLÖNY

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET HIVATALOS LAPJA

XX. ÉVFOLYAM

1. SZÁM

2010.

FEBRUÁR 1.

8 OLDAL

Ára 2 lej

ISSN 1583 - 5782

A BÉKESSÉG KÖTELEKÉVEL

Kedves Testvéreim!

Krisztus Jézus mennybemenetelének története elevenedik meg előttünk, amikor Márk evangéliumának utolsó verseit olvassuk. Az esemény az Olajfák hegyén történik, a kereszttség sákramentumának elrendelésével kezdődően. Az egyedül üdvözítő Úr munkát bíz tanítványaira, és gondoskodik a mennyei feltételekről, amelyek elengedhetetlenül szükségesek Isten országának terjesztéséhez. Márk nem említi meg a helyszínt, viszont Lukács pontosan emlékezik arra, hogy Krisztus megparancsolta, „ti pedig maradjatok Jeruzsálemben”, majd „kivívé őket Bethániáig és felemelvén az Ő kezét, megáldá őket”. A tanítványok már csak tizenegyen vannak, de együtt haladnak Mesterükkel, régen tapasztalt szeretetben és közösségben.

Az Olajfák hegyére tartva lehet, most eszükbe se jut a kiválasztottak történelmének e helyhez fűződő számtalan eseménye, amelyek olykor tragikusan félelmetesek voltak, máskor felemelően reményteljesek. Az Olajfák hegye különösen nagy szerepet töltött be a kiválasztottak életében. A babiloni fogság Ezékiel leírása szerint iszonyatosan félelmes fordulattal kezdődött. Isten elhagyta a templomot és a várost. Dicsősége felemelkedett, majd az Olajfák hegye fölött megállt, mintegy visszapillantott, mielőtt eltávozott a pusztulásra ítélt vidékről (Ez 10-11). A fogság végén a próféta hírül adhatta a megszabadulás örömét is, amely azzal kezdődött, hogy Isten dicsősége visszaérkezik a városba ugyanazon az úton, amelyen távozott. „Azután odavezetett engem a kapuhoz, amely keletre néz. Íme, Istennek dicsősége közeledett kelet felől, zúgása olyan volt, mint a nagy vizek zúgása, a föld pedig ragyogott dicsőségétől. A látvány olyan volt, mint az, amelyet akkor láttam, amikor a város pusztulása bekövetkezett.” (Ez 43,1-3)

Zakariás próféta ugyancsak megemlékezik az Olajfák hegyéről. A veszelvény aggodalmaskodókat bátorítja könyvének 14. fejezetében: „De az Úr harcba száll majd azokkal a népekkel, ahogyan harcolt egykor, a csata napján. Megveti majd lábát azon a napon az Olajfák hegyén, amely Jeruzsálemtől keletre van. Az Olajfák hegye pedig középen kettéhasad, kelet-nyugati irányban egy igen nagy völgy lesz, mert a hegy egyik fele északra, a másik fele délre mozdul el. Akkor meneküljétek a hegyek szakadékaiba...” (14,3-5) A hegy völgye menedékhelyé lesz, de ennél sokkal lényegesebb, hogy a délre elmozduló hegyrész elzárja a Hinnóm völgyet, azaz a Gyehenát. Ebben a völgyben a kiválasztottak bűnös és kárhozatos tetteket hajtottak végre. Isten így emlékeztet erre: „Fölépítették Tófet áldozóhálmát a Ben-Hinnóm völgyében, tüzben égették el fiaikat és leányaikat, pedig ezt nem parancsoltam, sőt eszembe se jutott.” (Jer 7,31) A Gyehenna azóta is a pokol földi megjelenése. Az elégetés helye. Mindenki irtózik már az emlegetéséről is, mert félelmes képzeteket hoz elő. A lelünk mélyén való aggodalmak, a haláltól való rettenet, a beszűkülni látszó élettér, a szegénység és betegség mindegyike kószoló a pokoli sorsból. Megperzselődünk a magunk és a mieink hibáiból, igencsak sok égési sebhelyet viselünk magunkon. Áldozatnak látszó fölös-

leges cselekedeteink vonnak el tőlünk hasznos erőket. Vesztéségeink feltára végtelen.

Istent saját kiválasztottjai felejtették el kusza ösvényeken tévelygő életükben. Így sohasem tudták feltartóztatni a reájuk önző bajokat. Sőt, inkább még jobban elbizonytalanodtak lehetőségeik csapásain. Kibogozhatatlanul zűrzavaros állapotba kerültek. Azonban így sem maradtak támogatás nélkül. Amikor már-már lemondtak volna a megújulás esélyéről, a talpra állás lehetőségéről, akkor Jézus Krisztus beérkezett a városba. Az Olajfák hegyéről virágvasárnap lejtött az Ő népehez, hogy most azok, akik mégsem láttak fényt a sötétségben, nem tapasztalták meg Isten dicsőségét, Benne felfedezzék ezeket. A pokol diadalt akart aratni, a hegy egyik szép kertjében – a Gecsemánban – a tanítványok még bealulznak Krisztus imádságába, de a kárpit is kettéhasadt, és Aki meghalt értünk, feltámadt, hogy megörizzen bennünket az örökéletre.

Az Olajfák hegyéről mennybemenetelkor Krisztus Atyjához távozik. Most először megy el a tanítványai közül, eddig mindig érkezett, de nem felfoghatatlan ismeretlenségbe megy, hanem az Atyjához, hogy így legyen számunkra Isten Édesatyvává. Az Ő gondoskodó őrizetében már nem bizonytalan csapánon haladnak a tanítványok, nem a szerencse szeszélyei között botladoznak, hanem határozott lépésekkel és céltudatos útvállalással haladnak előre.

A tanítványok esélye a mi esélyünk, az ő lehetőségük a mi lehetőségünk. Igaz, ezt az állítást csak akkor lehet komolyan venni, ha mi is együtt vagyunk a magunk 21. századi világában, a magunk Olajfák hegyén és Krisztusra szegzett tekintettel. Nem változtak az alapok, a feltételek is azonosak, ellenben megvizsgálendő a magunk viszonyulása az Atya jobbán ülőhöz, Aki nemcsak megnyitotta a menny kapuit, hanem leküldte a Vigasztalót, hogy Vele bebeszítsen, bekísérjen minket egyenesen Isten királyi trónusa elé. Mielőtt Krisztus elment volna, szólt, és kegyelmet hirdetett. Ebből van hitele a mi igehirdetésünknek, mint mindenek feletti feladatunknak, majd a sákramentumok által megpecsételt ígéreteknek. Isten Szava szolgálatunkban is jelekkel együtt érkező mennyei üzenet, ugyanakkor tett és erő. Az igehirdetés feladata nem más, mint a törvény kimutatása az evangéliumban, és az evangélium felismerése a törvényben is. Ez az útja annak, hogy a bűn szolgaságából eljussunk Isten gyermekeit megillető szabadságra. Egyedül Isten Igéje vezethet ki bennünket a leterhelő kötelezettségek világából a szabadság felszabadító csodái közé, és így lehetünk a megváltás hírnökei, az engedelmesen cselekvő hit hirdetői és bizonyoságai.

A mennybe készülő Úrnak máig érvényes ígérete van. Velünk munkál és a reánk bízott Igéjének hirdetését is jelekkel erősíti meg. A mai nap legyen alkalom arra, hogy számba vegyük köszönettel és alázatos szívvel azokat a jeleket, amelyeket elfogadhattunk egyéni életünkben, családjaink közösségében, egyházaink szolgálatában, nemzetünk életében, és földi országaink sorsában. Legyen áldott mindenekért Istenünk, és legyen irtalmas

minden el nem fogadott jelért, amelyeket visszautasítottunk, vagy bűnös figyelmetlenséggel elkerültünk. Legyen ez a nap a reménység megújulásáé, hogy következő nemzedékek javára sáfárkodhatunk hagyatékainkkal, ősi iskoláinkkal és új intézményeinkkel. Nem tűrhetjük, hogy megszüntessenek egyetlen óvodai csoportot, vagy iskolai osztályt. Gyermekeinket és ifjainkat egészséges, boldog embereknek neveljük. Legyen ez a nap az új jelekért való könyörgés alkalma. Krisztus bátorít, amikor azt mondja, hogy ördögöket üzmek az Ő nevében az igehirdetők. A sátn diabolizáló erőit a megnyomortott lélek-test-szellem emberében vissza lehet fogni a legigondozás Krisztust hívó alkalmazásával. Gyógyító egyházaknak kell lennünk. Ez a köteleességünk, de ez a szabadságunk is, mert Isten jelet ígér. Betegségeinket Ő viseli, és fájdalmainkat hordozza, de a hit tulajdonosainak azt ígéri, hogy betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak. Erre a jelre vágyakozva feleletet kell adnunk.

A Királyhágómelléki Egyházkerület színes és gazdag szolgálati területét ebbe az irányba látjuk fejleszhetőnek. Szegények és betegek sokaságát, sokszor reménytelen állapotba került testvéreink helyzetét látva, kezdeményezzük egyházkerületünk imádkozó gondnoksága mellett egy saját biztosítási rendszer kiépítését, valamint az első partiumi református kórház sürgős megvalósítását. Számítunk az egységes magyar református egyházra, az Európai Unióra, mind Románia, mind Magyarország szenátorainak, képviselőinek, kormányaik felelős minisztereinek, a Segítő Jobb Alapítvány vezetőinek, megyeink és városaink előljáróinak anyagi és erkölcsi támogatására. Nemzetünk Nyugat-Európában és az Óceánokon túl ottthon választó fiait, hitünk cselédjeit, vagy csak egyszerűen a magyarságért tenni vágyókat ez alkalommal megszólítjuk és segítségüket kérjük.

Megköszönjük a jelenléttel is kifejezett együttgondolkodás és megvalósítás szándékát. Bizalommal tekintünk történelmi egyházainkra, amelyek püspökei és pappai a hívőkkel együtt kedvezményezettjei a mennyben értünk közben járó Krisztusnak, Akitől még mindig nyerünk annyi energiát, hogy egymás kezét megfogjuk, és egymás hitéből merített erővel szembenezzünk a pokoli mélységekkel, a halállal, a pusztítóval és mindennel, ami életünket veszélyezteti.

Kedves Testvéreim!

Krisztus Jézus meghív bennünket arra a helyre, ahol a menny érintkezik a földdel, ahol Isten mindig együtt van az emberrel. Isten most is meghívott bennünket, hogy ünnepeljük az Anyaszentegyház jövőjét, hogy gyarapítsuk engedelmesen ránk bízott munkával Krisztus testét. Igét ajándékoz, és rengeteg csodát kínál. Vele egy helyen leszünk az új ember, Krisztusnak tetsző új nyelven beszélő közösségben, az Általa ajándékozott új életben. Ámen.

CSÜRY ISTVÁN
püspök

(Elhangzott a püspökeiktetés alkalmából 2010. január 16-án, a Nagyváradi-újvárosi templomban.)

Megelevenedő küldetéstudat

„AZ EVANGÉLIUM HIRDETÉSE ELSŐDLEGES,
MINDEN MÁS CSAK UTÁNA KÖVETKEZHET”

Nagy többséggel választották meg Csúry Istvánt a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspökévé az egyháztest novemberi választói közgyűlésén. Az új egyházi vezetőt egyházkerületi helyzetértékelésre kértük.

– Tavaly is megkérdeztem, idén is megteszem: az egyházkerület megközelítőleg hány gyülekezetébe jutott el 2009 folyamán?

– A határidőnaplóm lapjain éppen ötven gyülekezeti meghívást rögzítettem. Voltam szórványban, mint aki, ha ideje engedi, szívesen vagyok a saját gyülekezetemhez tartozó falvak templomos hívei között. Végváron jártam, mint egyházkerületünk végeinek és szórványainak jelképes közösségében, ahol a gyönyörűen felújított templom reményt sugall a felszámolás rémületében nyugtalan magyar testvéreink számára, és az önfeladás ellen küzdők szolgálatára. Figyelmeztető Derna-Varaszó-Tataros-Kövesegyháza sorsa, hiszen a magyarlakta vidék közelsége ellenére egyre kevesebben vannak és kevesebb a fenntartó erő is.

Megfordultam templomépítők között. Sarmaságon a bányatelepek templomszentelő istentiszteletre hívtak, és együtt örültünk a népes gyülekezet gyönyörű tornyos otthonának. Kéttucatnyi templom felújítását és megannyi lelkeslak és gyülekezeti ház rendbetételét ünnepeltük. Az imaheti szolgálatok elmélyíthették valamennyiünkben a boldog érzést, hogy a 21. század örökölt és új színeivel gazdagított ateizmusával szemben imádkozó és igehallgató népes gyülekezetünk van, és tevékenyen részt vesznek az egyháztól leszakadni látszó társadalom újra való visszahívásában. Találkoztam elkeseredőkkel, olyanokkal is, akik már nem tudnak bízni abban, hogy a következő nemzedékek megtarthatják anyanyelvüket, egyházukat és szülőföldjüket.

– Húsz évvel a rendszerváltás után, milyen helyzetben, állapotban talált minket, királyhágómelléki reformátusokat az új esztendő?

– Nem vagyunk könnyű helyzetben. A világból reánk áradó félelmek, nyomorúságok tetőzése a küszöbön van, és hosszadalmas apadási folyamatnak nézünk elé. Ez a jelenség önmagában nem lenne gyilkos erejű, ha a gáton olyan építők és őrizők lennének, akik megélnék és másokkal is megértetnék, hogy Istennek hatalma van a mélyben is. Dávid arról, mint saját tapasztalatról így szól: „Lenyúlt a magasságból és felvett engem. S mélységes vizekből kihúzott engem.” (2Sám 22,17) A gáton nemcsak a csúcsvezetőknek van helyük és felelősségük, hanem minden családfőnek, minden apának és anyának, minden közösség összes tagjának. Addig semmire sem megyünk, ameddig csak a letározással foglalkozunk. Nem elég csak megállapítani azt, hogy vannak szegények és gazdagok, nem elég méricskél-ni magunkat másokhoz. Nem vezet semmire sem, ameddig nem értelmezzük és alkalmazzuk a kiválasztott nép prófétájának adventi látomását, amely az akkori váradalomból mára már megvalósult volna, ha Krisztust valóban annak tekintenénk, mint Akinek mondjuk Őt. „Legyen az egyetlen egyenlenség.” (És 40,4). A mélységben lévőeknek nem szabad feladniuk a küzdelmet, a magasságban lévőeknek nem szabad megszedülniük. Felénk a mélység sem annyira mély, mint amennyire lehetne, és a

magasság sem akkora, mint más tájakon. Józan helyzetértékelésben könnyebben ismerhetjük fel Isten nagyon időszerű biztatását is. „Elég néked az én kegyelemem, mert az én erőm, erőtlenség által végeztetik el...” (2Kor 12,9). Az új esztendő vízszintes kitekintésben próbákkal terhel, de függőleges viszonylatban kegyelemmel érkezik. Világosan kell látnunk és fogadnunk az Urat, Aki a mélység erőden állapotában, és a magasság erővesztő megtántorodásában sem hagy el bennünket, erejét bennünk és velünk viszi célhoz.

– Az eddigi építkező egyházból „testvérkező” egyházzá kell válnunk – nyilatkozta még püspökjelöltként. Mit értett ez alatt?

– Hatalmas lemaradásokat kellett egyházkerületünkben az eltelt két évtizedben behoznunk. Templomokat, közösségi otthonokat, lelkeshajlékokat építettünk, sőt utakat, missziói központokat és más intézményeket létesítettünk. A munka a legjobb közösségnevelő eszköz. Ma is szívesen emlékezünk a közös építkező napokra, az együtt elfogyasztott egytálételekre, a sokszor elfogyó anyagok pótlásának gondjaira. Ezek a lelkes seregek sajnos egyre fogyatkoznak. Sokakat a temetőbe kísértünk, másokat imádsággal és keserűséggel más hazába. A munkaterápia összetartó energiái megapadtak. Amikor testvérkező egyházzal szóltam két lényeges feladatot körvonalaltam. Az első feladat az, hogy ennek az építkező korszaknak megmentsük a még megmaradt emberközi kapcsolatát, megörökítvén ennek emlékeit, szép történéseit. A másik feladat az lenne, hogy további gyülekezetépítő lépéseinket tudatos testvérkező szolgálattal tegyük. Belső gyülekezeti valóságunkban is felfedezhetőek a hasadások. Szűk környezetünkben is van mélység és magasság. Vannak széthúzások, külön utakra kényszerítő vélemények. Visszatetsző az, ha külföldi testvérgyülekezetet áhitunk, amikor mi sem vagyunk jóban egymással. Rossz emlékeim között tartom azt az eseményt, amikor egyik külföldi lelkes humorosan, de epés kritikával megjegyezte, hogy egyik kisvárossal kötött testvérkezéssel azzal a felismeréssel kezdődött, hogy a mieink sem ismerik egymást. Elképzelhető, hogy egy nagyobb város templomában olyanok ülnek egymás mellett, akik egymás nevét sem tudják. A testvérkezést gyülekezeti szinten kell elkezdenünk. Ma már önmagunkat rontó kegyes hazugság az, hogy örüljünk annak is, ha eljönnek a templomba. A templom ne csak gyűjtő terület legyen, ne csak névjegycserére alkalmas hely. A templom legyen szent tér, ahol egymást és önmagunkat tanuljuk megismerni úgy, hogy Istenrel ismerkedünk folyamatosan. Ilyen ismeretszerzésben megalapozott testvérkezés szerez hitelt, hogy szomszédgyülekezetek, egyházmezők gyülekezetei és egyházkerület gyülekezetei közeljenek egymáshoz és találkozzanak egymással. Egyházi sajtónk és a világi média is segítségül lehet, hogy többet tudjunk meg egymásról. Jó lenne tudni, hogy honnan várható a segítség baj esetén, vagy hol használható az, amiben többletünk van.

– Népünk evangelizálását, a lelkesi közösség megerősítését, a seregyűjtés esztendejének meghirdetését hangsúlyozta megválasztása utáni első nyilatkozataiban. Melyek azok a sürgős egyházreformtervek,

amelyeket még töredékmandátuma során meg szeretne oldani?

– Az egyház a világ része, és ez a rész szekularizálódik lendületesen és folyamatosan. Sajnos ez azzal is jár, hogy a világból a diabolikus elemek furakodnak a leghatározottabban az Isten gyermekei felé. Sok áldozat van. Az alázat elmaradása megtört szívek sokaságát hívta elő testi és lelki betegek sokaságával. Megkötözött foglyok vannak tudatmegtérítő szerek bilincseiben. Rengetegen élnek hajléktalanul az utcák „mindent szabad!”, de kegyetlen halált lehelő kiáltalanságában. A babiloni fogság után az áldozatok állapota, az árvák és özvegyek kiszolgáltatottsága a többiek is elbizonytalanította. Nincs ez manapság sem másként, mint Ézsaiás korában. (És 61,1-2) A próféta ilyen átkozott helyzetben ismerte fel küldetésének lényegét: „Az Úr Isten lelke van énrajtam azért, mert fölkent engem az Úr, hogy a szegényeknek örömet mondjak...” Ézsaiás szegény nemzetét evangelizálja. Az igehirdetés és lelkipápaság funkcióit a betegség, a nyomorúság, a rabság és a diabolikus erők ellenébe állítja, egyedül Istenre támaszkodva. A próféta magatartása minden lelkipásztor számára példa kellene legyen. Egyházkerületünk minden szolgálata erre a testet-lelket gyógyító evangéliumi feladatra kellene tekintsen. Sajnos ettől a példától távol vagyunk. Ezért történhet meg, hogy az evangélium hirdetését megelőzi több, egyébként nagyon fontos feladat, mint hívek toborzása, ingatlanok rendbetétele, egyházi javak megszerzése és sok egyéb hasonló. Az Evangélium hirdetése elsődleges, és minden más csak utána következhet. Krisztus Jézus megismélti a próféta szavait (Lk 4,18-19), mintegy megerősítve a benne foglaltakat. Ezzel együtt az egyház újkori történetében mintha a lelkesi társadalomban nem lenne egyértelmű az Evangélium hirdetésének elsődleges, mindeneget megelőző szolgálata. Fájdalommal állapíthatom meg, hogy lelkeszeink elbortalanodva, sok megaláztatás és félrevezetés közepette igyekeznek hasznosnak lenni, eredményeket felmutatni, de örökös elégedetlenség szorításában vannak. Ki kell mondanunk magunk felett, lelkipásztori szolgálatunkra nézve, hogy „az Úr Isten lelke van” rajtunk. Rajtunk, a magyar református lelkipásztoron Erdélyben, Magyarországon, a Kárpát-medencében, Európában és mindenütt a világon. A lelkipásztorok csak helyére tett identitástudattal működhetnek küldetésüknek megfelelően. Ezt a küldetés terén elvárt megerősítést kell nekünk hangsúlyoznunk, hogy bátor katonák legyünk egymás mellett a közös küzdőterén az egyetlen cél eléréseért. El fogom mondani minden lelkipásztor-nak, hogy ez a küldetésstudat mindannyiunkban megelevenedik, de csak akkor marad életben és akkor éleszt, ha hűségeseink maradunk Isten parancsához, azaz Evangéliumot szükséges hirdetnünk a szegényeknek! Hiszem, hogy ilyen lelkipásztori szolgálatból születnek a seregek, gyülekezeteként kisebbek vagy nagyobbak. Ezek együtt lesznek az erős református közösség, határok felett, Isten országába készülve.

FÁBIÁN TIBOR

(HARANGSZÓ, 2010/2.)

Fő feladatunk az engedelmessé szolgálat

A mai világ egyházának, a püspöknek is az a feladata, hogy a kérdőjelek között utat mutasson – vallja Csúry István, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület novemberben megválasztott püspöke, akit teendőiről, terveiről kérdeztünk.

– *Milyen problémákkal szembesült a püspökhé választása óta?*

– Majdnem két hónap telt el a megválasztásom óta, de a püspöki hivatal és az egyházkerület életére több esztendeje rálátásom van, hiszen helyettes, majd megbízott püspökként, korábban pedig generális direktorként a kerület missziói és adminisztratív életét is végigköttem. Így a püspöki szolgálat túl sok újat nem hozott.

Azonban az elmúlt két hónap alatt szembesültem több olyan problémával, amit általában nem a nagyvilágnak szánunk. Sokan kerestek meg saját és gyülekezetük gondjait, sőt magánéleti bajokkal is – mind lelkipásztorok, mind magánszemélyek. Eddig ilyenmivel kevésbé találkoztam. Valóban nagy kérdések vannak. A világon most minden válságban, krízisben van, sokaknak alig van mit enniük. Nagyon fontosak például a hajléktalanok problémái, de az ennél rejtettebbek is: azoknak a családoknak, egyéneknek az élete, akik nem kürtől világgá a gondjaikat, hanem a négy fal között szenvednek – vagy a magány, vagy a szeretetlenség miatt.

Főként a városban élő szegények problémái súlyosbodnak. Falun él a kölcsönös segítségnyújtás, városban viszont nehezebben kerül egymás mellé ember és ember, család és család. Ezek az elszigetelt emberek némán szenvednek, ám a panaszuk gyakran nagyon erősen robban ki. Nem csak anyagi támogatást kérnek, a lelki helyreállításban is segítségre van szükségük. A vád, amit a nehézségek miatt éreznek, elsősorban Isten ellen fordul: vagy ácsap teljes istentagadásba, vagy egyfajta istenellenességbe.

Meglepett, hogy milyen nagy számban fordulnak elő ilyen helyzetek, és ezek az emberek nagyon sokszor hozzánk, lelkipásztorokhoz fordulnak segítségért, mert úgy érzik, itt meghallgatják őket. Megpróbálunk tenni is: azt a keveset, amit beoszthatunk, odaadjuk nekik. Árvaházakban, öregotthonokban jól látszik ez, de a szeretetszolgálat anonim formája is fontos, a gyülekezetek is igyekeznek. Nagyváradon nincs nap, hogy ne találkoznánk ilyen sorsokkal, és igyekszünk hirtelen kisebb összeggel segíteni. Van egy kis élelmiszerraktárunk, így kevés lisztet, cukrot, tésztafélét bárki kaphat, aki rászorul.

Ha hozzánk betéved, azon a napon biztosan nem marad éhes. A lelki gondozás ilyenkor sok esetben nem több annak a megállapításánál, hogy miért van az illető krízisben, és hogyan kellene ebből kikászálódnia. Sokan ugyanis az alapvető jogaikkal sincsenek tisztában, nem tudják, hogy létezik polgármesteri hivatal, intézmények, ahová fordulni lehet. Azt gondolják, hogy az egyház gazdag, és itt a bürokrácia is kisebb – ez utóbbi igaz is, ám a lehetőségeink is jóval kisebbek, mint az állami intézményeknek.

Szerencsére jó kapcsolataink vannak, akár kórházba is el tudjuk küldeni a beteg szegényeket; olyanok is vannak, akik rajtunk keresztül jutottak szükségállakáshoz, rendszeres anyagi segítséghez. Ezúton is köszönöm mindenkinek, akik komolyan veszik a gondokat, és segítenek azoknak, akiket hozzájuk küldünk. Tőlünk senki nem megy el üres lélekkel, a lelkipásztoraink minden kétségbeesett kiáltást komolyan vesznek.

– *– Ez a szociális érzékenység a püspök legfőbb szerepe?*

– Biztos vagyok ebben. A kor, a mai társadalmi helyzet pontosan megmutatja az egyház feladatát. A

21. században egyre hatalmasabb a különbség a modern és nem modern életstílusok között. A múltból megmaradt szegénység jésztő felkiáltójele, valamit érzékeltet a világgal – kár, hogy nem mindenki érzékeny rá. Jézus Krisztus, amikor elkezdte messiási útját, azonnal az egyszerű emberekhez fordult. Még Keresztelő János is úgy jellemezte az Eljövendőt, hogy ő az, aki a szegényekhez fordul, a foglyok bilincseit oldja meg. A mostani században úgy tűnik, a világi társadalom nem talál ezekre a problémákra megoldást. Lehet, hogy a mostani szegénység nem akkora, mint száz évvel ezelőtt volt, de a modern, meggazdagodott ember és a szegények között egyre élesebb a kontraszt, és ez lelki problémákat okoz: nehéz elfogadni a társadalom igazságtalanságát, és azt, hogy Isten miért nézi ezt karba tett kézzel.

Az egyház meghirdeti az igazság követését – hányszor hivatkozunk Jézusra, amikor azt mondja, „Én vagyok az út, az igazság és az élet!” Hatalmas kérdőjel ez az ember számára, így a mai világ egyházának, a püspöknek is az a feladata, hogy a kérdőjelek között utat mutasson, megmutassa, hogy ilyenkor lehet Isten hívní, és ő tenni is tud ellenük. Ebben az esztendőben az imahét központi kérdése is az élet tisztelete lesz, ennek nagyon örülök. Ki kell mondanunk: egyszerű és megismételhetetlen életünket ajándékba kapjuk Istentől, és legfőbb feladatunk benne az engedelmessé szolgálat.

– *Ebben a szolgálatban hogyan képzeli el az együttműködést a többi felekezettel?*

– A kapcsolat megvan, az elmúlt időszakban csak a magyar történelmi egyházak püspökeinek rendszeres találkozási maradtak el. Ez a kilencvenes években indult, s évente legalább egyszer találkoztak, jónak tartanám, ha ismét működne. Ugyanis valahányszor más keretek között találkozom velük, az az érzésem, hogy az egyház mindenütt újítani szeretne, ám a lendület megfűződik, mert sokszor nincs meg a hívek támogatása, és az állam sem. Pedig utóbbinak észre kellene vennie, hogy az egyház számos szociális probléma megoldásában segíthet. Minden keresztény felekezettel ösztöndíjra a közös alap: Jézus Krisztus, így lehet a szolgálatot összefogni, és az élet tiszteletét 21. századi módon gyakorolni.

– *– Hogyan szándékszik bevoni ebbe a munkába az ifjúságot?*

– Az ifjúság megfáradni látszik egyházi téren. A kilencvenes évek IKE-csoportjai már csak emlékek, de megfigyelhető a csökkenés a teológiára vagy a Partiumi Keresztény Egyetem vallásánár szakára jelentkezők számában is. Egyedül az egyházi középiskoláinkban nem érzékeltem ilyen kimutatható visszalépést, itt egyelőre úgy tűnik, hogy a fiatalok megtalálják a számításaikat. A számítógép korszakának kezdetekor a virtuális világ mintha kivonta volna a fiatalokat a közösségi életből. Nagy kérdés, hogy miért nem sikerült olyan erős közösséggé válnunk, hogy felállítsuk a képernyők elől az ifjúságot. Szerencsére most úgy tűnik, hogy a számítógép kezdi elengedni fiainkat, ezért itt az ideje az új megszólításnak. Bátrán kijelenthetem, hogy az egyházak várják a fiatalokat.

A lényeg az volna, hogy értelmet adjunk az együttlétnek, és itt elsősorban a már említett szolgálatra gondolok. Magam is mindig meglelek energiával, amikor karácsony tájékán kilátogatok a város szélén élő hajléktalanok közé. Ketten-hárman egy felnőtellel kimehetnének, és ha egyéb nem is történe, látnák, hogy milyen sorsok léteznek. Éreznék,

mit jelent egy ilyen embernek odanyújtani egy darab kenyeret, mit jelent közel kerülni egy ilyen helyzethez, de kiszabadulni belőle.

– *Folytatni fogja az elődje, Tóth László által elkezdett múltfeltárást?*

– Megállítani nem is tudjuk. Az anyag nagy része megvan, a csapat folyamatosan dolgozik. Lényeges viszont, hogy nemcsak leltározni, hanem minőségében vizsgálni is kell. Korábban említettem, továbbra is fenntartom: ez az egyház belügye kell legyen, a saját berkeinkben fogjuk elintézni. A bizottság tagjai a legutóbbi gyűlésen esküt tettek a titoktartásra. Amennyiben az eredmény a világot is érinti, komoly megfontolás után és testületi döntéssel kikerülhetnek az anyagok. Nincs értemmel rész-igazságokat tárnai az újságok olvasói elé, nem szeretném, hogy állandó bocsánatkérésekre és utólagos helyreigazításokra kényszerüljünk, ha kiderül, hogy valami nem is úgy történt, ahogy a hiányos dokumentáció alapján eleinte gondoltuk. Az egyháznak sokkal türelmesebbnek és belátóbbnak kell lennie, nem hathatja meg a feligazságok szenzációértéke. Nem így fogjuk magunkra felhívni a figyelmet.

NAGY ORSOLYA

(KRÓNKA, 2010. január 9.)

ROMÁNIA KORMÁNYA
MARKÓ BÉLA
MINISZTERELNÖK-HELYETTES ÚRNAK
BUKAREST

Tisztelt miniszterelnök-helyettes úr!

Az erdélyi magyar protestáns egyházak vezető testületei aggodalommal tekintenek az egyházi nyugdíjintézetek felszámolását is eredményezhető törvény-módosítási kezdeményezésekre.

Nyugdíjintézetek beolvasztása az állami nyugdíjrendszerbe súlyosan sértené az egyházi autonómiát, amit Románia alkotmánya is szavatol. A hatályos – 489/2006-os számú vallásügyi törvény 8. cikkelyében foglaltak megerősítik a régóta működő nyugdíjintézetek jogalapját.

Egyházaink vezető testületei nevében egységesen kifejezzük, hogy önálló nyugdíjintézetek fennmaradásához ragaszkodunk, és nem kívánjuk bekebelezésüket az állami nyugdíjrendszerbe. Egyházi nyugdíjintézetek esetleges erőszakos felszámolását újabb államosításnak tekintjük.

A miniszterelnök-helyettes urat és illetékes munkatársait arra kérjük, hogy egyházaink érdekében akadályozzák meg a fentiekben kifogásolt törvényt módosítást.

Tisztelettel:

DR. PAP GÉZA,
az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke
CSÚRY ISTVÁN,
a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspöke

ADORJÁNI DEZSŐ,
a Romániai Evangélikus-Lutheránus Egyház püspöke

BÁLINT BENCZÉDI FERENC,
az Erdélyi Unitárius Egyház püspöke

Kolozsvár/Nagyvárad, 2010. január 12.

BEIKTATTÁK HIVATALÁBA CSÚRY ISTVÁN PÜSPÖKÖT

PROGRAM

Nagyvárad-újvárosi templom,
2010. január 16.

- 10.00 Csúry István püspök találkozója a Nagyvárad-óssi gyülekezet tagjaival (helyszín a Nagyvárad-óssi templom)
- 10.30 Gyülekezés az Igazgatótanácsi Hivatalban
- 11.00 Harangozás, indulás a Nagyvárad-újvárosi templomba
- 11.10 Közgyűlés ünnepi megnyitása
– Kovács Zoltán főgondnok
- 11.20 Igehirdetés
– Tökés László püspök
- 12.00 Közgyűlési határozat felolvasása, eskütétel
- 12.05 Beiktató beszéd és imádság
– Dr. Pap Géza, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke
- 12.30 Áldás
– királyhágómelléki esperesek
- 12.40 Igei szolgálat, székfoglaló beszéd
– Csúry István püspök
- 13.10 Köszöntések
– Dr. Bölskei Gusztáv, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke
– Dr. Jakubinyi György, a Gyulafehérvári Római Katolikus Főegyházmegye érseke
– Adorjáni Dezső, a Romániai Magyar Evangélikus-Lutheránus Zsinatpresbiteri Egyház püspöke
– Bálint Benczédi Ferenc, az Erdélyi Unitárius Egyház püspöke
– Koppelman Félix, a Nagyvárad Zsidó Hitközség elnöke
– Dr. Codorean Ioan tanácsos, a Nagyvárad, Bihari és Szilágysági Ortodox Egyházkerület részéről
– Virgil Bercea, a Nagyvárad Görög Katolikus Egyházkerület püspöke
– Kovács Gyula, a Nagyvárad Baptista Szövetség elnöke
– Ries Nieuwkoop, a Holland Református Egyházak Zsinatának küldötte
Körúrszolgálat (nagyváradai kántorok és zenetanárok ez alkalomra szervezett kórusa)
• Claudin de Sermisy: Míg csak az Úr megtartja életem
• Ch. Uhran – Beharka Pál: Szólsz hozzám, Istenem
• Tarnóczy Pál: 100. zsolttár
- Köszöntések
– Barabás János, Magyarország kolozsvári vezető konzulja
– Nagy Mihály, a Vallásügyi Államtitkárság tanácsosa
– Ghilea Gavrilă, Bihar megye prefektusa
– Radu Țirle, a Bihar Megyei Tanács elnöke
– Gheorghe Carp, Nagyvárad alpolgármestere
– Hörtschik Richárd országgyűlési képviselő – FIDESZ
– Cseke Attila egészségügyi miniszter – RMDSZ
– Kiss Sándor, az RMDSZ megyei elnöke
– Zatykó Gyula, az MPP megyei elnöke
– Szilágyi Zsolt, az EMNT alelnöke
– Kovács Sándor egri lelkipásztor, évfolyamtárs Partiumi Kórus – vezényel Berkési Sándor karnagy
• Kodály Zoltán: Sík Sándor Te Deuma
- 14.10 Köszönetmondás
14.15 Himnusz

Békesség kötelékével

Székfoglaló beszédében egyházi biztosítási rendszer és kórház létrehozását hirdette meg Csúry István, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület (KREK) szombaton beiktatott püspöke.

A Nagyvárad-újvárosi református templomban megrendezett püspökbektatási ünnepi rendezvényt Kovács Zoltán, a KREK főgondnoka nyitotta meg. A beiktatáson megjelent lelkeseknek, egyházi és közéleti személyiségeknek, híveknek elmondta, hogy a mai világban minden egyháztest küszködik, de a Királyhágómelléki Református Egyházkerület híd próbál lenni az egyházkerületek között. Igét hirdetett Tökés László leköszönt püspök, aki Mózes 4. könyvéből vett idézetből kiindulva jelezte, hogy a mai kor embere is a pusztai vándorlás időszakában van. „Trianon óta nem tudjuk, hogy hányan vagyunk, kikre számíthatunk, és úgy, ahogy Izraelnek, nekünk is össze kell szednünk magunkat, ha túl akarjuk élni a megpróbáltatásokat. Ma már családi, társadalmi, lelki életünkben, és nem csak országunkban vagyunk csonkák, ezért küzdökre van szükségünk ebben a sokszorosan válságos korban, mert a válságából a cselekvő és harcra kész elszántság segít ki minket” – hirdette.

TANÁCSOK ÚTRAVALÓUL

A prédikáció és a közgyűlési határozat felolvasása után Csúry István letette a hivatali esküt. Ezt követően dr. Pap Géza, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke mondott beiktató beszédet, három tanácsot fogalmazva meg most beiktatott püspöktársának. „Tudd, mi a fontos, és mi a mellékes”, szolt az első tanács; „kitartással tedd meg az előtted álló utat, mert ezen az úton meg lehet fáradni, de te sose feledd, hogy az Isten ügyét szolgálod” – szolt a második üzenet, míg utolsó tanácsa ez volt: olykor meg kell állni, és Istenre kell tekinteni, mert a nagy rohanásban éppen a Krisztussal való kapcsolat maradhat el.

KÓRHÁZ ÉS BIZTOSÍTÓ

E beszéd után Csúry István a királyhágómelléki esperesek áldását fogadta, majd elmondta székfoglaló beszédét, melynek alap gondolata az volt, hogy a református egyháznak gyógyító egyháznak kell lennie. Ennek jegyében fontos intézmények létrehozására tett javaslatot székfoglaló beszédében, saját biztosítási rendszer és partiumi református kórház megalapítását hirdette meg. Ebben a válalásban a beiktatott püspök számít a református egyházra, az Európai Unióra, a román, illetve a magyar kormányra, a Segítő Jobb Alapítványra, helyi és országos előljáróink, illetve a diaszpórában élő magyarok támogatására. Csúry István végül jellegét is választott magának püspöki szolgálatához, mely így szolt: „Békesség kötelékével”.

„LÉGY ÁLDÁS A TIEID SZÁMÁRA”

Csúry István székfoglaló beszéde után először dr. Bölskei Gusztáv, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke szolt a püspökhöz és az egybegyűltekhez. Emlékeztetett arra, hogy egy északi szomszéd ország politikusa azt találta nyilatkozni, hogy nincs több Duna-hídra szükség, „de mi az elmúlt húsz év során megtapasztaltuk, hogy egyre több híd, út köt össze minket, és ezekre egyre nagyobb szükség van.” Majd Ravasz László püspök gondolatával fordult Csúry Istvánhoz,

mondván, hogy ne problémákat akarjon megoldani, hanem bilincseket, mert ugyan a problémák iránt érzékenyek kell lenni, de vezetőként bilincseket kell megoldani. Dr. Jakubinyi György, a Gyulafehérvári Római Katolikus Főegyházmegye érseke a bibliai hetes szám tökéletességéből kiindulva felhívta a figyelmet arra, hogy a Mi Atyánk imádság hét kérése, a szentlelek hét ajándéka is ennek a számnak a tökéletességét fejezi ki. E számnak sajátos jelentőséget az ad ez alkalommal, hogy a kilencven éve megalakult Királyhágómelléki Református Egyházkerületnek most avatják a hetedik püspökét, aki Isten felé hét kéréssel fordul, és a Szentlelek hét ajándékával megajándékozva híven szolgálhatja az Urat és a rábízott református közösséget.

„ISTEN MESTERMŰE”

Adorjáni Dezső, a Romániai Magyar Evangélikus-Lutheránus Zsinatpresbiteri Egyház püspöke hangsúlyozta, hogy az áldás forrása mindig Isten, és ez az áldás továbbadásra vár, majd Csúry Istvánhoz fordulva elmondta: „kívánom, hogy te magad is áldás legyél a tieid számára.” Bálint Benczédi Ferenc, az Erdélyi Unitárius Egyház püspöke azt kívánta frissen beiktatott kollégájának, hogy szeretettel, Istenbe vetett hittel végezze szolgálatát, és ez a szolgálat vigyen mindannyiunkat közelebb Istenhez. Felix Koppelman, a Nagyvárad Zsidó Hitközség elnöke először Tökés Lászlónak köszönte meg azt a töretlen együttműködési készséget, amelyet az elmúlt húsz év során tanúsított. Kijelentette: Tökés László legnemesebb vonása Istenbe vetett hite. „Az ember Isten teremtménye, márpedig Istennek tökéletes, és nem középszerű művekre van szüksége. Tökés László az Isten egyik mesterműve” – mondta Koppelman, aki ezt követően Csúry Istvánhoz szolta elmondta, hogy nem lesz könnyű missziója Tökés László örökébe lépni, de hittel és Isten segítségével sikerül majd jó vezetőjévé válnia népének.

LELKÉSZEK PÁSZTORA

Dr. Codorean Ioan tanácsos, a Nagyvárad, Bihari és Szilágysági Ortodox Egyházkerület képviselőjében kijelentette: „Isten gyűjtött ma egybe minket testvéri és hitbeli szeretetben, és amikor a keresztényi egység megvalósul, az nagy öröm az Isten számára”. A tanácsos Sofronie püspök nevében egészséget és hitet kívánt Csúry Istvánnak Isten munkájának beteljesítéséhez. Virgil Bercea, a Nagyvárad Görög Katolikus Egyházkerület püspöke annak a kívánságának adott hangot, hogy együtt készítsék elő Isten útjait. „Nem mi vagyunk azok, akik hitet adnak, de mi mutatjuk meg azt az utat, amelyen haladva az emberek elfogadják a hitet” – fogalmazott Bercea. Kovács Gyula, a Nagyvárad Baptista Szövetség elnöke azt kívánta Csúry Istvánnak, hogy őrizze meg az Úrral való közösséget, őrizze Isten Igéjét, azaz a Bibliát a maga szentségében és tisztaságában, továbbá őrizze meg a gyülekezetet, az egyházat. Ries Nieuwkoop, a Holland Református Egyházak Zsinatának elnöke a holland egyház áldását hozta el Csúry Istvánnak. Figyelmeztetett: az egyházban nem szokás azt

mondani, hogy valakinek az utódai vagyunk, de Csúry Istvánnak kétségtelenül nem lesz könnyű dolga elődje helyét elfoglalni, de ha a maradék hűséges önmagadhoz elvet követi, akkor minden bizonnyal megállja helyét az egyház élén. Végezetül azt kívánta Csúry Istvánnak, hogy legyen a lelkipásztorok lelkipásztora, hogy ők feltétel nélkül bizhassanak benne.

ÓRÁLLÓKÉNT AZ EGYHÁZ ÉLÉN

Hazai és magyarországi közéleti szereplők is köszöntötték Csúry Istvánt. Ebben a sorban először Orbán Viktor, a Fidesz elnökének a levelét olvasta fel Kovács Zoltán főgondnok. A volt miniszterelnök szerint Csúry István számára nem ismeretlen az a feladat, amit most magára vállal, majd az a gondolat fejeződött ki, hogy ez az év az újrakezdés reményével indul Magyarországon. Az újrakezdéshez azonban a lehető legjobb politikai döntésekre van szükség, e döntésekhez pedig lelki megalapozás kell. Ezt a megalapozást az egyházak adhatják meg a közéleti szereplőknek. A levél végén Orbán Viktor abban a reményben köszöntötte Csúry Istvánt, hogy „lépésről lépésre eljutunk majd céljaink megvalósulásához”. Barabás János, Magyarország kolozsvári első konzulja beszédében arra figyelmeztetett, hogy identitásvesztés megtörténhet úgy is, hogy az ember nem vándorol el szülőföldjéről. Ez ott következhet be, ahol a létszámban apadó magyarságban még szándékos beavatkozás is történik. Eppen ezért nagy szükség van az egyházi támogatásra a továbbiakban is. Nagy Mihály, a Román Vallásügyi Államtitkárság tanácsosa az egyházakért is felelős államtitkárság nevében, míg Hörcsik Richárd magyarországi országgyűlési képviselő a Fidesz nevében köszöntötte a beiktatott püspököt. Hörcsik kifejezte reményét aziránt, hogy az idén újraindul az az együttműködés a református egyház és a magyar kormány között, mely 2002-ben, véleménye szerint, megszakadt.

VESZÉLYBEN A CSALÁD

Gavrila Ghilea, Bihar megye prefektusa a tolerancia fontosságát hangsúlyozta köszöntésében, kiemelve, hogy a román és a magyar történelem nem egy akadály, hanem a jövőbe vezető híd a két nép együttélésében, és e közös jövő építésében az egyházaknak lényeges szerep jut. Radu Ţirle, a Bihar Megyei Tanács elnöke temperamentumos beszédében elmondta, hogy szerencsére ma már nem üldözik az egyházat úgy, mint 1989 előtt, de ma is komoly kihívások előtt áll, melynek fő feladata az, hogy Istenre, továbbá, hogy az emberekre figyeljen. Aláhúzza, hogy az egyház feladata a családra odafigyelni, mert olyan világban élünk, mely alapjaiban fenyegeti e „szent intézményt”. A tanácselnök az erőszakot, az agressziót, a homoszexualitást jelölte meg a családra leselkedő fő veszélyforrásokként. Gheorghe Carp, Nagyvárad alpolgármestere magyarul elmondott köszöntőbeszédében kijelentette: büszke arra, hogy várad, büszke arra, hogy négy egyház püspökségének ad helyet a város, majd Isten áldását kérte Nagyváradra. Cseke Attila egészségügyi miniszter Márai Sándor Füveskönyvéből idézte a munkához szükséges isteni erényt, türelmet kívánt Csúry Istvánnak, mert mint mondta, Isten munkájának elvégzéséhez számos más erény és jellemvonás mellett legelső sorban türelemre van szükség.

A „SIMOGATÓ TIGRIS”

Kiss Sándor, az RMDSZ megyei elnöke, a Bihar Megyei Tanács alelnöke humorosra sikeredett beszédével köszöntötte a leköszönt és a megválasztott püspököt. Elmondta, hogy egyik lelkész barátjától érdeklődve megtudta, hogy a Hegyi Beszédben meghirdetett lelki erények kritériuma alapján, demokratikusan választanak püspököt a református egyházban: „Feltételezésem szerint azért választják demokratikusan, hogy utána legyen kit hibáztatni a kudarcokért”. Kiss Sándor elmondta: a megválasztáshoz szükséges erények egyike a szelidség és a bé-

kesség keresése, majd így folytatta: „ismerek egy olyan egyházi vezetőt, akit nem választottak, hanem kineveztek, a nagyon szelíd Tempfli Józsefet, és ismerek egy olyan választott püspököt is, aki tigrisként harcolt a maga igazáért. Tiszteletük Tökés Lászlót bátorságáért, kitartásáért, amellyel kiállt olyan ügyekért, amelyekért mi egy adott ponton már nem mertünk kiállni. Tigrisként harcolt, de mint tudjuk, a tigris akkor is karmol, amikor simogat, márpedig Tökés László sokat simogatott minket. Köszönjük a rengeteg simogatást, jelentem, túléltük! És ami nem pusztít el, az még erősebbé tesz. Az RMDSZ és a magam nevében teljes támogatásunkról biztosítom Csúry István püspököt, mindent meg fogunk tenni a református egyház érdekében. Tőle cserébe csak egyvalamit kérünk: ne simogasson minket, mi megelégszünk az áldásával”.

ÓRÁLLÓ

Zatykó Gyula, a Magyar Polgári Párt nagyváradi elnöke a családot és az egyházat nevezte meg a társadalom két biztos pontjának, e két szilárd pillér védelmezéséhez Saint Exuperyt idézte erőt kért Csúry Istvánnak a mindennapokhoz. „Ne azt add, amit kívánok, hanem azt, amire szükségem van” – zárta szavait Zatykó. Szilágyi Zsolt, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács alelnöke az alapelvet hangoztatta, hogy „ha templomaink tele vannak, akkor iskoláink is tele lesznek”, majd a hazai egyházak közötti egyenlőség és a világi politikától függetlenül dolgozó egyházak meglétének fontosságát hangsúlyozta, melyek megvalósítása fontos politikai célkitűzés. Végezetül Kovács Sándor egy lelkipásztor, Csúry István évfolyamtársa köszöntötte a beiktatott püspököt, elmondva: „mi, volt évfolyamtársaid büszkéek vagyunk arra, hogy Isten órállóként állított az egyház élére téged”.

PAP ISTVÁN

(BIHARI NAPLÓ, 2010. január 18.)

Gyógyító egyházzá kell lennünk

Beiktatták Egyházkerületünk új püspökét

„Gyógyító egyházaknak kell lennünk. Ez a kötelességünk, de ez a szabadságunk is, mert Isten jelleget ígér” – mutatott rá a Mk 16,17-20 alapján tartott székfoglaló beszédében Csúry István püspök. A Királyhágómelléki Egyházkerület püspöke január 16-án, Nagyváradon tartott beiktatásán egyházi biztosítási rendszer kiépítését, valamint az első partiumi református kórház sürgős megvalósítását jelölte ki céljául.

Ezen intézményekkel a társadalom elesettjei felé: betegek és szegények irányába fejlesztené az egyházkerület szolgálati területét. A megvalósítás során az egységes magyar református egyház, az Európai Unió, a román és a magyar kormány, valamint a külföldi magyarok támogatására is számít a novemberben megválasztott püspök.

A zsúfolásig megtelt Nagyvárad-újvárosi templomba délelőtt 11 órakor, harangzúgás közepette vonult be a Kárpát-medence minden részéből érkezett egyházi és világi vendégereget, élükön a volt és az új királyhágómelléki püspökkel. A püspökbeiktató közgyűlést Kovács Zoltán egyházkerületi főgondnok nyitotta meg. Beszédében a Királyhágómelléknek az erdélyi és az anyaországi egyházkerületek között betöltött híd szerepét hangsúlyozta.

A Szózat elnéklése után Tökés László volt püspök hirdetett Igét a 4Móz 1,1-3 alapján. Az elmúlt két évztend kapcsán rámutatott: harcolva kellett

építkeznünk. Kikre számíthatunk? – tette fel a kérdést. A Bírák könyvéből Gedeont idézte: aki fél és retteg, térjen vissza. Kikre számíthatunk a közel 300 lelket számláló lelkesítő közösségünkben, több ezer fős presbiteri közösségünkben, egyházkerületünkben? A jellel kapcsolatban a volt püspök így fogalmazott: Nem menekülnünk kell, hanem felvennünk a harcot, hadra fogni népünket. Ehhez ember kell a gáton, Mózesek és Áronok, vezetők és hadra fogható csapat.

Az egyházkerületi közgyűlés határozatát Forró László előadótanácsos ismertette, majd megható és ünnepélyes esemény, az új püspök eskütétele következett, melyet a gyülekezet állva hallgatott meg.

„Te nem most nevezet be ebbe a nemes versenybe. Sokszor futottál már, nemes versenyek vannak mögötted, amelyben bizonyítottad kiváltsádsodat” – szólította meg beiktató beszédében püspök-társát Pap Géza, az Erdélyi Egyházkerület püspöke, a Zsidókhöz írt levél 12. fejezetének első verseit idézte: „Féltetve minden akadályt és a megkönyezőző bűnt, kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdő tért. Nézvén a hitnek fejedelmére és bevégezőjére”. „Ha úgy érzed, hogy futás közben elfogy a levegő, ha méltatlanul kapsz ütések, akkor soha ne feledd el: te az Isten ügyét szolgálod és a 'lelátón' lévők imádságára mindig számíthatsz. Különleges ez a futás, olykor meg kell állni és felfelé kell tekinteni. Megállni, elcsendesedni és

Krisztusra figyelni. Ebben a rohanásban sokszor éppen a Vele való kapcsolat marad el. Komolyan kell venni, hogy nem vagy az egyház feje. Jézus Krisztus az egyház feje. Megbízott vagy, szolgál vagy, akit Isten hívott el, Krisztus támogat, s akinek sáfársággal egykor majd el kell számolnod.”

Tedd félre az akadályt, fuss kitartással, nézz Krisztusra – összegezte mondandóját a testvér-egyházkerület püspöke. A beiktató beszédet követően a királyhágómelléki esperesek megáldották egyházkerületünk új püspökét, melyet Csúry István székfoglaló beszéde követett.

A program következő részében a meghívott egyházi és világi méltóságok az egyházkerület volt püspökének eddigi szolgálatát méltatták, illetve köszöntötték utódját. A Kárpát-medencei református püspökök nevében Bölscei Gusztáv tiszántúli püspök, a Magyar Református Egyház Zsinatának lelkesítő elnöke Ravasz László idézte: nem problémákat akarok megoldani, hanem bilincseket. Ennek kapcsán rámutatott: Csúry Istvánt olyanakk ismertem meg, mint aki tud érzékeny lenni a problémák iránt és felelősséget vállalni ezek megoldásában.

A többórás ünnepi alkalom a Himnusz elnéklésével zárult. A befolyt adományokat az élesdi gyermekotthon részére juttatja el az egyházkerület.

FÁBIÁN TIBOR

(HARANGSZÓ, 2010/3.)

Beiktatták hivatalába Várad református püspökét

Szombaton beiktatták tisztségébe Csúry Istvánt, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület novemberben megválasztott új püspökét. A beiktatási ünnepségre a Nagyvárad-újvárosi templomban került sor, nagy köz- és médiaérdeklődés közepette. A patinás istenháza megtelt, a ceremónia közel négy órán át tartott, a tervezettnél jó félórával tovább. Főtiszteletű Csúry István a trianoni határrajzolások után létrejött egyházkerület negyedik szabadon, az államhatalom beleszólása nélkül megválasztott püspöke, közvetlen elődje, a kommunista rezsim bukásában elévülhetetlen érdemeket szerzett Tökés László közel húsz évig volt első öröklője a Partium reformátusságának.

Az új püspök beiktatása ünnepi közgyűlés keretében történt meg, kánoni alapon és a hagyományokat követő szertartással.

Csúry István előbb egyházközösségében, annak mindmáig parókus lelkészeként találkozott a Nagyvárad-össi gyülekezet tagjaival az ősi templomban, itt fogadta Bíró Rozália várad alpolgármester gratulációit és jókívánságait, akinek Kolozsvárra kellett utaznia az RMDSZ központi jubileumára.

Fél tizenegykor az Igazgatótanácsi Hivatalban gyülekeztek az Egyházkerület tisztségviselői és lelkészei, innen indultak el a harang szavára az újvárosi templomba a meghívott jeles vendégekkel egyetemben. A fennálló ének intonálása után az ünnepi közgyűlés – amelyet Forró László közigazgatási előadótanácsos vezetett le – megnyitása következett, Kovács Zoltán egyházkerületi főgondnok köszöntötte sorra a megjelenteket, név szerint is az illusztris meghívottakat, egyházi és közéleti méltóságokat.

Igehirdetésében Tökés László leköszönő püspök, európai parlamenti képviselő mózesi idézetekből kiindulva mutatott rá: mérföldkőhöz érkezett a kereszténység, a magyarság, a reformátusság, az egész civilizált Európa. Meg kell szülni a tudatunk, hogy lássuk-tudjuk, hányan és kik vagyunk, kikre és miképpen lehet számítani az előttünk álló, megvívandó harcokban, küzdelmekben. Mindvégig igei alapon maradva jelölte ki prédikációjában a követendő utat, a feladatokat, a magatartásmintákat.

Következett a püspökválasztó közgyűlési határozat felolvasása és az eskütétel. Atyai és testvéri szeretettel nemesített beiktató beszédet és imádságot Pap Géza, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke mondott, miután Csúry István letette a gyülekezet színe előtt a szolgálai esküt és Sipos Miklós, az Esperesek Kollégiumának elnöke bevette azt. Az egyházkerület jelen lévő esperesei ezek után sorra megáldották a választott előjárójukat.

Az új püspök igei szolgálata következett, amely székfoglaló beszédként vonul be majd az egyháztörténetbe, lásd teljes terjedelmében a következő újságdoldalon.

A köszöntések rendjén Bölcskei Gusztáv, a Tiszántúli református Egyházkerület püspöke, a Generális Konvent elnöke kapott elsőként szót, majd Jakubinyi György, a Gyulafehérvári Római Katolikus Főegyházmegeje érseke, Adorjáni Dezső, a Romániai Magyar Evangélikus-Lutheránus Zsinatpresbiteri Egyház püspöke, Bálint Benczédi Ferenc, az Erdélyi Unitárius Egyház püspöke, Koppelman Félix, a Nagyvárad-i Zsidó Hitközség elnöke (román nyelven), Ioan Codorean tanácsos, a Nagyvárad-i, Bihari és Szilágysági Ortodox Püspökség képviselője (a saját egyházmegejük közgyűlésén résztvevő előjáróját kimentve), Virgil Bercea, a Nagyvárad-i Görög Katolikus Püspökség püspöke, Kovács Gyula, a Nagyvárad-i Baptista Szövetség elnöke és Ries Nieuwkoop, a Holland Református Egyházak Zsinatának küldötte próbált meg beilleszkedni a megbeszélte kétperces hozzászólások rendjébe, többkevesebb sikerrel.

Nagyvárad-i kántorok és zenetanárok ez alkalomra szervezett kórusának üdítő szolgálata következett. Claudin de Sermisy Míg csak az Úr megtartja életem, Ch. Ubran-Beharka Pál Szólsz hozzám, Isteneim, Tarnóczy Pál 100. zsolnár című művei hangzottak el.

A közéleti személyiségek köszöntései következtek, de mindenekelőtt Orbán Viktor levelét olvasta fel a főgondnok. Barabás János kolozsvári vezető konzul a Magyar Köztársaságot és annak kormányát képviselte, de gratulációi és jókívánságai inkább személyes jellegűek voltak. Nagy Mihály, a román Vallásügyi Államtitkárság tanácsosa felettesének,

Adrian Lemeni államtitkárnak a levelét olvasta fel románul, majd a maga nevében magyarul is biztosította az új püspököt együttműködési készségéről. Gavrilă Ghilea, Bihar megye prefektusa protokolláris szavakat, Radu Țirle, a Megyei Tanács elnöke – lévén maga is teológus – erkölcsi megújulást szorgalmazó és hitet erősítő buzdítással lepte meg a hallgatóságot, Gheorghe Carp nagyvárad alpolgármester pedig magyarul szólott, tetszést kiváltó rövidséggel. Hörscik Richárd országgyűlési képviselő a FIDESZ – Magyar Polgári Szövetség nevében emlékeztetett és ígért további támogatást és gondoskodást, Cseke Attila egészségügyi miniszter az RMDSZ országos vezetőségének üdvözlését adta át, Kiss Sándor, az RMDSZ megyei elnöke a volt és az új püspökhöz intézett szellemesnek szánt, de kétértelműségükben intésként, elvárásaként ható mondatokat, Zatykó Gyula, a Magyar Polgári Párt várad elnöke és Szilágyi Zsolt, az EMNT alelnöke a cselekvő együttműködés szemléiben biztosította szervezetük támogatásáról Csúry Istvánt. Kovács Sándor, a Szatmár megyei Egri lelkipásztora az 1980-ban teológiai főiskolát végzett évfolyamtársak nevében üdvözölte és biztatta az egykori kollégát, aki immár püspökké emelkedett közülük. A meghatódottság és szeretet hangját-hangulatát csak tetézte a Partiumi Kórus szolgálata, amelyik Berkesi Sándor professzor vezényletével Kodály Zoltán Sík Sándor Te Deuma című művét adta elő az alkalomhoz illő fennköltéssel és szakmai tudással.

A püspökbeiktató ceremónia zárásaként az egyházkerület megajándékozta a sokéves eredményes szolgálatért, bator kiállásáért és intézményépítő törekvéseiért szívből is nagyon sok méltatást kapott Tökés Lászlót és méltónak remélt-hitt utódát, az egyelőre egyéves megbízatással felruházott Csúry Istvánt. Mindketten a Nagybányai Festőtelep egy-egy értékes alkotását kapták emlékké.

A tartalmas, felemelő mozzanatokban bővelkedő együttlét a Himnusz eléneklésével ért véget, szinte megremegtek a szívből fakadó nemzeti imádság erőteljes hangjaitól az ódon falak.

DÉNES LÁSZLÓ

(REGGELI ÚJSÁG, 2010. január 18.)

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG VOLT MINISZTERELNÖKE

CSÚRY ISTVÁNNAK,
A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS
EGYHÁZKERÜLET PÜSPÖKÉNEK
NAGYVÁRAD

Főtiszteletű Püspök úr!

Nagyon sajnálom, hogy nem lehetek jelen püspöki beiktatásán, ezért kérem, engedje meg, hogy levélben fejezzem ki jókívánságaimat. Püspök úr számára a mai nap nem egy új, eddig ismeretlen munka kezdetét jelenti, hiszen Ön évek óta hűséggel végzi a szolgálatot az egyházkerület érdekében.

Mégis a választás, vagyis a presbitériumok, az egyházi közösség tagjainak szavazatokban kifejeződő bizalma megerősítheti abban, hogy amit eddig tett, és ahogyan tette, azzal az egyházkerület javát és Isten dicsőségét szolgálta. Azt kívánom, hogy ez legyen így ezután is!

Az ideai esztendőt abban a reményben kezdjük, hogy az újrakezdés éve lesz valamennyi Kárpát-medencei magyar számára. Az újrakezdés-

hez természetesen jó gazdaságpolitikai, diplomáciai, kultúrpolitikai és mindenekelőtt nemzetpolitikai döntések szükségesek, de tudjuk, hogy ezek a döntések lelki megalapozás nélkül mit sem érnek.

Bízom benne, hogy számíthatunk egymásra minden olyan ügyben, amely nemcsak nemzetünk megmaradását, hanem megújulását is szolgálja. Nagyváradon több mint hatvan évet kellett várni arra, hogy Bethlen Gábornak, a református fejedelemnek, tervezett szobrából valóság legyen. Emlékszem azokra a felemelő pillanatokra, amikor 2003-ban együtt ünnepeltük ezt a győzelmet.

Abban a reményben köszöntöm a Királyhágómelléki Református Egyházkerület minden tagjával együtt Püspök urat, hogy lépésről lépésre eljutunk terveink megvalósulásáig. Az Apostol azt mondja: „A reményesség nem szűzenyít meg.” Erre a fundamentumra építünk.

Budapest, 2010. január 14.

Tiszteletteljes üdvözléssel:

ORBÁN VIKTOR,
a Magyar Köztársaság
volt miniszterelnöke

ROOS MÁRTON TEMESVÁRI MEGYÉSPÜSPÖK

FŐTISZTELETŰ
CSÚRY ISTVÁN PÜSPÖK ÚRNAK
NAGYVÁRAD

Főtiszteletű Püspök úr!

Hálásan köszönöm a püspöki beiktatásra küldött szíves meghívót.

A püspöki szolgálat gyakran nagy és nehéz feladatok elé állít bennünket. Amint azonban a meghívó levélben a Püspök úr is említ, ha Istenben bízunk és Rá építünk, okunk van a reményre, s bízunk abban, hogy fáradtság munkánkban Ő ad jó eredményt.

Nagyon sajnálom, hogy a beiktatási ünnepségen nem lehetek jelen.

Kívánom, hogy szolgálatát Isten gazdag áldása kísérje.

Tisztelettel:

Temesvár, 2010. január 14-én

ROOS MÁRTON
megyéspüspök

**REFORMÁTUS HITTUDOMÁNYI EGYETEM
GYAKORLATI TEOLÓGIAI TANSZÉK
DEBRECEN**

Főtiszteletű Püspök úr! Kedves István!

Püspöki beiktatásod alkalmából nagy szeretettel gondolok Rád. Felelősségteljes szolgálatodban övön, erősítsen és támogasson a mi Istenünk, hogy Partium református népének hűséges, csakis értük élő és munkálkodó, igazi főpásztorok lehessen! Tiszte szívemből kívánom, hogy a Te korszakod hozzon lelki megújulást, kiegyensúlyozottságot és külső-belső békességet. Áldjon meg ebben az igyekezetben a Mindenható Isten!

Ahogy eddig is, ezután is szívesen segítek, és remélem, hogy a gyakorlati teológiai tudományok területén még lesz találkozásunk és tudományos ambícióid kiteljesedhetnek.

„Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erőt, a szeretetet és a józanság lelkét.” (2Tim 1,7)

Tisztelettel és barátsággal köszöntelek:

DR. FEKETE KÁROLY,
a Doktorok Kollégiuma alelnöke

Főtiszteletű Püspök úr!
Kedves István!

Hivatalba iktatásod napján sokan fognak téged elindítani Isten áldásával, hagyományaink szerint évszázados, számodra teljesen új életúton. Az áldás-kérőkhöz én is szívem szerint csatlakozom.

Amikor Isten elindítja szolgáját, Ábrahámot a számára ismeretlen úton, nemcsak megáldja, hanem igéri is, hogy mindenütt Ő maga és áldás lesz (1Móz 12,2b). Ezentúl még többször fogsz áldást mondani, mint eddig tetted, de azt kívánom, hogy ne csak add az Ő áldását, hanem te magad is légy áldássá. Ne az adjon neked biztonságot, hogy a szavazatokban is megmutatkozott kedvelte vagy az egyházkerületnek, hanem az, hogy mint megáldott és áldáshordozó jársz-kelsz népünk között. Az Úrtól nyert biztonság-hoz kérj aláztos szívet is. Ha így viseled tisztességét, akkor megmarad az Ő szeretetében és megtartod a tőlünk, tőlem kapott bizalmat is.

Kolozsvár, 2010. január 14.

Szeretettel köszönt:

KOZMA ZSOLT
ny. teológiai tanár

**NAGYVÁRADI ORTODODOX PÜSPÖKSÉG
CSÜRY ISTVÁNNAK,
A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS
EGYHÁZKERÜLET PÜSPÖKÉNEK
NAGYVÁRAD**

Főtiszteletű Püspök úr!

Megkülönböztetett tisztelettel küldjük testvéri köszöntésünket az Ön beiktatása alkalmából.

Ugyanakkor sajnálatunkat fejezzük ki, hogy személyesen nem tudunk részt venni ezen a – nagyváradi reformátusok számára rendkívül jelentős – eseményen, mivel 2010. január 16-án, szombaton nagyváradi egyházmegyéinkben közgyűlésre került sor. Ezért az ünnepségen dr. Codorean Ioan, a Holdas Templom Ortodox Kulturális Központ igazgatója helyettesített.

Vezérelje Önt minden lépésében a Jöistén, adjon örömeit és nemes küldetésének a beteljesedését, egészségben és erőben.

Megváltónknak és Urunknak, Jézus Krisztusnak a békéjével

Nagyvárad, 2010. január 20.

SOFRONIE
nagyváradi ortodox püspök

**KANADAI MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZAK KÖZÖSSÉGE ÉS LELKÉSZEGYESÜLETE
CSÜRY ISTVÁNNAK,
A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS
EGYHÁZKERÜLET PÜSPÖKÉNEK
NAGYVÁRAD**

Főtiszteletű Püspök úr!

Főpásztori tisztségébe való beiktatása alkalmából a kanadai magyar református hívek és lelképásztorok nevében kívánunk áldásokban gazdag és hűségben meg nem lankadó szolgálatot.

Mi itt, távol a szülőföldünkől, de hűen szolgálva Urunkat elvándorolt népünk között, azért fohászkodunk, hogy fel tudja ismerni azt, amire most különösképpen elhívta és kiválasztotta az Úr, és hogy Isten adjon bátorságot és erőt ahhoz, hogy el tudja látni e küldetést úgy, hogy közben szüntelenül és egyszerre: Krisztusra, az Egyház fejére és az Egyházra, Krisztus testére figyel.

Lelkészegyesületünk igei mottójával kérjük Isten áldását Püspök úr életére: „Úgy fényeljenek a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” (Mt 5,16)

Testvéri szeretettel,

Torontó, 2010 január 15-én

Nt. VÁSÁRHELYI PIROSKA,
a Lelkészegyesület moderátora

Nt. VASS ZOLTÁN,
a Lelkészegyesület
ügyvezető bizottságának elnöke

Nt. SZIGETI MIKLÓS,
a Lelkészegyesület titkára

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Egyházkerületünk Isten iránti hálával mond köszönetet azoknak a munkatársainknak, akik a 2010. január 16-i püspökbeiktatás szervezésében és lebonyolításában részt vállaltak. Ugyanakkor megköszöni mindazoknak, akik jelenlétükkel megtisztelték az ünnepséget: a gyülekezeti tagoknak, Egyházkerületünk lelképásztorainak, a különböző felekezetek és egyházkerületek képviselőinek és előljáróinak, a közéleti személyiségeknek és a politikai pártok képviselőinek, a sajtó munkatársainak, valamint mindazoknak, akik ez alkalommal adományaikkal támogatták az Élesdi Gyermekotthont.

Életükre Isten áldását kérve, tisztelettel

Nagyvárad, 2010. január 20.

CSÜRY ISTVÁN **KOVÁCS ZOLTÁN**
püspök főgondnok

**A Királyhágómelléki Református
Ifjúsági Szövetség (KRISZ) 2010. évi programja**

PROGRAM	IDŐPONT	HELYSZÍN	EGYHÁZMEGYE
Ifjúsági Majális	május 1.	Hadad	Nagykárolyi
Schirchadás & Band koncert	május 6.	Zilah	Zilahi és Szilágysomlyói
Szombati Szabó István Szavalóverseny	május 15.	Lugos	Temesvári
Ifjúsági Sportnap	június	Szatmár	Szatmári
KRISZ Ifjúsági Tábor	július 26-31.	Sólyomkővár	Szilágysomlyói
Reményik Sándor Szavalóverseny	szeptember 4.	Nagyvárad	Egyházkerület
Partiumi Néptánc-találkozó	szeptember 25.	Varsolc	Szilágysomlyói
Kárpát-medencei Ifjúsági Egyeztető Fórum	szeptember 29-30.	Sólyomkővár	Egyházkerület
Egyházkerületi Ifjúsági Nap	október 9.	Arad	Aradi
Ifjúsági Találkozó	október	Élesd	Bihari
Bibliismereti Vetélkedő	november 20.	Magyarkéc	Érmelléki

Nagyvárad, 2010. január 20.

LUCZA ISTVÁN
ifjúsági előadó

Húsz éves a Harangszó

A Partiumi Közlöny szerkesztősége ezúton gratulál az idén 20 éves egyházkerületi gyülekezeti lapunk, a Harangszó munkatársainak, a lap egykori megálmodóinak, a két évtizeden keresztül töretlen lelkesedéssel és kitartással dolgozó szerkesztőinek. Egyházi életünk, a társadalom és a sajtó is sokat változott a '89-es forradalom óta, és ebben a folyamatosan formálódó világban a Harangszó mindenkor megállta a helyét, eljuttatva Isten Igéjét nemcsak gyülekezeteinkbe, hanem szerte a nagyvilágba, ahol magyar nyelven olvasnak és imádkoznak. Szerény megjelenésével, de gazdag tartalmával hozzájárult hitünk megerősítéséhez, kultúránk gyarapításához, nemzeti identitásunk megőrzéséhez; nevéhez illően hívogatta az élőket és megsiratta a halottakat (Vivos voco, mortui plango...). Kívánunk a szerkesztőinek további sikereket gazdag éveket Isten áldásával, az olvasóknak pedig lelki gyarapodást.

(Szerk)

HATÁROZATI ÁLLÁSFOGLALÁS

a temesvári népfelkelés és forradalom 20. évfordulóján

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Igazgatótanácsa Isten iránti hálával és köszönettel emlékezik meg a húsz évvel ezelőtt megtörtént forradalmi eseményről, amely Temesváron, a belvárosi református egyházközségben robbant ki. Tökés László lelkipásztor és családja, a gyülekezet presbitériuma és az egyházközség tagjainak a kommunista diktatúrával szembeni küzdelme rövid időn belül tömegeket mozgósított és készített ellenállásra. A felekezeti és nemzeti hovatartozás elvesztette jelentőségét, a tömeg és a keresztyén egyház egyazon célból – és Isten nevében – szövetkező közösséggé vált. Sok temesvári megélt azokban a napokban, hogy az otthonlanságra nyomorított egyház mégsem hazátlan, mert otthona van Istennel, a mennyben, és ez a tény mindenek felé emelő erővel párosul. Megélték az erőtlenségben jelentkező kegyelem csodáját. Bizonyossá lett, hogy az egyház ereje Temesváron sem a földi erők forrásából származott, hanem Isten láthatatlan erejéből, amit a gyülekezet éppen földi gyengeségének mélypontján tapasztalt meg. „És ezt mondta nekem: Elég néked az én kegyelemem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el. Nagy örömet dicséskszem azért az én erőtlenségemmel, hogy Krisztus ereje lakozzék én bennem.” (2Kor 12,9)

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Igazgatótanácsa örömmel és elégtétellel örökíti

meg a történelmi jelentőségű temesvári forradalmi események huszadik évfordulójának ünnepi ülésén, hogy az ateista uralom alatt szenvedő Közép-Kelet-Európa országaiban éppen egyházkerületünk kebelén éledt meg újra az egyház szolgálata a hitűktől és gyülekezetűktől elidegenített egyének és közösségek között. Önazonosságának megfelelően az egyház ismét kifejezhette, hogy elkötelezte magát a világ iránt, és felelősséget hordoz gondjainak megoldása terén. A templom falai közé beszorított „papok és leviták” ettől fogva felbátorodhattak, és irtalmas szamaritánusként léphettek ki a küzdőtérre, hogy sebeket gyógyítsanak, és testi-lelki egészséggel élők vonjanak be az építés szolgálatába. Egyre nyilvánvalóbbá lett, hogy Isten kegyelmi ajándékai az egyházban a közösség által hozzák meg gyümölcsüket. Azok a közösségek kamatoztatták a kegyelmi ajándékokat, amelyek köszönetet és imát tudtak mondani minden megvalósulásért.

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Igazgatótanácsa elismeréssel adózik Tökés László temesvári lelkipásztor forradalmi szerepvállalásának, hősiességének, valamint két évtizedes egyházépítő és öröllői szolgálatának. Vezetésével egyházkerületünk a legtermékenyebb esztendőket tudhatja maga mögött. Egyház, oktatás és kultúra terén hatalmas lemaradásokat pótolhattunk. Új templomok, gyülekezeti házak, lelkesítők épül-

tek. Az óvodától egyetemig kiépítendő oktatási programtervben született meg az első magyar egyetem Romániában, éppen Nagyváradon, de óvodák kezdtek el működésüket, és gimnáziumok folytatták államosítás előtti szolgálatukat. Tökés László püspök közéleti tevékenysége és intézményépítő szolgálata valódi példaadása annak, hogy mit tesz az alkotó hit, mit ér el az imádkozó értelem. Számos külhoni kitérte után Tökés László elnyerte a Románia Csillaga Érdemrend lovagi fokozatát, ezzel a Forradalmi Emlékév alkalmával Románia elnöke végre elismerte forradalmi személyiségét, és a temesvári református egyházközség forradalmi szerepét.

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Igazgatótanácsa tisztelettel üdvözli a forradalmi emlékvé megemlékező rendezvénysorozatát, annak minden résztvevőjét. Ugyanakkor ünnepi határozatban mond köszönetet Tökés László európai parlamenti képviselőnek és családjának, egykori gyülekezetének, valamint Temesvár városának az 1989-ben meghozott áldozatát, amelynek következményeként egyházunk és országunk lakói Isten kegyelméből megszabadultak a sötétség gyilkos erőitől.

Nagyvárad, 2009. december 18.

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI
REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET
IGAZGATÓTANÁCSA

Menyői zárandoklattal zárult vasárnap, 2009. december 27-én az 1989-es események 20. évfordulójára szervezett Forradalmi Emlékév.

Közismert, hogy Tökés Lászlót Temesvárról ebbe a szilágysági kis faluba „helyezte át” egykori, az államhatalmat kiszolgáló püspöke, Papp László. Ide hurcolta őt és feleségét, Tökés Edithet a Szekuritativé 1989. december 17-én, hogy a napokon át tartó kihallgatások után itt, a karhatalom által elzárt faluban érje őket az örömhír: megbukott a kommunista rezsim.

Ahogy Molnár Kálmán nyugalmazott esperes megfogalmazta: ekképp vált Menyő egy hatalmas „nem”-ből (ti. Tökés László nem engedelmességet a jogtalan püspöki határozatnak, és nem volt hajlandó elfogadni a menyői állomáshelyet) hatalmas „igenné”.

A húsz évvel ezelőtti karácsonyra emlékezett Tökés László püspök, EP-képviselő is igehirdetési szolgálatában a zsúfolásig megtelt templomban: két évtizede sorra tartották az istentiszteleteket, már a hagyományos időpontokat is figyelmen kívül hagyva, hiszen egyre csak áradt a kocsisor, sőt, egy idő után ki is kellett költözni a templomból, mert akkorára duzzadt a zárandokok sereglete. Az egykori temesvári lelkész, miután kegyelettel megemlékezett az akkori áldozatokról, illetve az azóta elhunytakról, vallo-másos igehirdetésének egyik központi gondolatát így fogalmazta meg: „Abban az időben az Ige úgy hatott reánk, mint valamikor az öskeresztények, vagy a reformáció időszakában. Azt éreztük Temesváron is hétről-hétre, hogy az Ige élő és ható erő. Ilyenképpen hallgattuk Isten Igéjét húsz évvel ezelőtt.”

A Menyőbe való érkezés rettenetéről az erdélyi magyarok európai képviselője elmondta: bár

Zarándoklat Menyőbe

vigasztalta őket a falubeliek szeretete, akkor még nem volt látható a szerencsés végkifejlet – márpedig tudták, hogy mire képes az a diktatúra, amely emberek százezreinek életét tette tönkre, Zsilavától a Duna Deltáig kényszermunkára fogta őket. Felhívta a figyelmet: görög katolikus papok tucajai, sőt, püspökök haltak meg a diktatúra légereiben; emlékeztek még Szabédi öngyilkosságára, Sasvári perére – tudatában voltak tehát annak, hogy mi várhat rájuk.

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület leköszönt püspöke a megbukott rendszer ateizmusát emelte ki: a bevalottan ateista, sőt, Isten-ellenes rezsim szükségszerűen ért véget, hiszen „aki nem becsüli az Istent, az nem becsüli az ő képére teremtet embert, az emberi méltóságot sem”. Az ateista-kommunista rendszer ugyanakkor kifordítottan „Isten-félt” volt, féltek Isten Igéjétől, az Ige igazságától, az Istenről magától – ezért is tiltották a vallást, zárták be a templomokat, hajtották el a gyermekeket vallásórától, tiltották a tanároknak, hogy Krisztusról beszéljenek. Ebben a helyzetben szólt Isten Igéje, és az angyali őrizetet érezték át – mondta Tökés László –, amikor a falut elzáró sorompón átjöhettek az első autók, benne a családtagokkal: a szabadulás kézzel fogható valósága, a megtapasztalt szabadság élménye élete legnagyobb élménye volt.

A mi nemzeti identitásunk egyik lényeges eleme a hitbéli meggyőződés. Keresztyén hitünkben élünk és ez lehet, divatos szóval, „az apportunk” az egyesülő Európában. A szilágysági mély vallásosság, a Csiksomlyón megtapasztalható eleven hit le-

het az a többlet, az a rendkívüli kincs, amellyel hozzájárulunk Európa értékvilágához – zárta beszédét Tökés László.

Az igehirdetés után a köszöntések rendjén először Bogdán Zsolt esperes beszélt arról: Tökés László ezelőtt húsz évvel megteremtette annak az esélyt, hogy éljünk lehetőségeinkkel. A mai felemás helyzet annak köszönhető, hogy egyrészt a „diverzások”, másrészt a „közömbösek” akadályozták a munkát, míg azok, akik hűek maradtak a szabadság szelleméhez, igyekeztek kihasználni az adódó lehetőségeket – a szilágysági esperes reményei szerint az utóbbiakból lesznek egyre többen.

Molnár Kálmán nyugalmazott esperes köszöntése egyben a Szilágysági Szabadító Karácsony. Tövisháti emlékezők 1989–1999 című kötete második, bővített kiadásának bemutatója is volt, hiszen amint arra Molnár Kálmán rámutatott: sokan és sokat felejtettek, márpedig emlékezés nélkül nincs jövőnk.

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület részéről Forró László előadótanácsos Menyő „átértékelődéséről” beszélt: az egykori, „térkép szélén” elhelyezkedő kis falu egy hosszú és következetes út révén immár Brüsszel egyenrangú társa. A tanácsos ugyanakkor rámutatott: az emlékezésnek csak akkor van értelme, ha cselekvéshez vezet, ilyen értelemben kell megtölteni tartalommal a 20. évforduló című választott szópárost: „Küzdelem és építés”. Az út ki van jelölve – tette hozzá Forró László.

Menyő-Nagyvárad, 2009. december 27.

TÖKÉS LÁSZLÓ
EP-képviselő
sajtóirodája

Címünk: RO-410210 ORADEA
str. Jean Calvin nr. 1, jud. Bihor
Telefon/Fax: (+40)259/416-067
E-mail: partiumikozlony@yahoo.com
Honlap: www.kiralyhagomellek.ro

A szerkesztőbizottság elnöke:
CSÚRY ISTVÁN
Felelős szerkesztő:
WAGNER ERIK

Tördelőszerkesztő: Kraftsikné Petrikó Ildikó
Korrektor: Pap Judith
Készült a Királyhágómelléki
Református Egyházkerület
Szenci Kertész Ábrahám Nyomdájában